

Publicerad 2017-03-04 14:53 av Imperial

Varför ens

Rubbad

Skärvor, bit för bit mot marken
genomskinligt matt, andetag likt krigstrummor
Språng marsch, över horisonten, över havets tunna kant
se solen över molnen, sjunka in i universums oändliga mörker
så intetsägande existens, bräcklig och påfrestande
ett hav av mörker i mig, släpp, sjunk genom den döende solen

Tystheten uppfylls, i mitt allt mer svidande öga
Där allt som syns är ett Supermassivt Svarthål
mitt tredje ögas pupill, Tystheten uppfylls.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Imperial med Poeter.se id #46712 innehar upphovsrätten